

Két műszer az NDK-ból

Az utóbbi évtizedben elég sok távcső és kiegészítő eszköz jutott el hozzánk a jénai Zeiss cég termékeiből, minőségi tekintetben alaposan feljavítva a hazai amatőrök, szakkörök, bemutató csillagvizsgálók műszerállományát.

Hiányzik az ismert katalógusokból két távcső, melyeket elsősorban kiránduláshoz, lövészsportokhoz, vadászathoz ajánlanak a gyártók, de a tájékoztató a csillagos ég említéséről sem feledkezik meg.

Először a 63/420-as monokulárt mutatom be, a sajátomon kívül csak egy hasonló amatőr kézben lévő műszerről tudok.

A prizmás távcső egyenes állású képet ad, fa háromlába a Telementoréval egyező, kellő stabilitást nyújt a monokulárnak. A tengelyrendszer egyszerű, azimutális, rögzítési lehetőséggel. 5 kg a teljes súly, így a szállítás nem okoz nagy gondot. Az okulárkihuzat menetes, 16 mm-es orthoszkopikus okulárt adnak megvételkor, de 25 és 10 mm-es is alkalmazható. Kíváncsi lettem volna a képalkotásra 4 mm-essel is, de ez az okulár már nem ér be a fókuszsíkba, így meg kell elégednünk a háromféle nagyítással.

A C típusú akromát kitűnő képet ad, lecsavarható, ezáltal más szerelésben is alkalmazható. Már 26-szoros nagyításnál is jól mutatja a Jupiter két fő sávját — okulárprojekcióval szépen fotózható is a látvány, akárcsak a Holdé — de természetesen nem ezek az objektumok adják a fő észlelési területet a kis műszer számára. A fényerő és a nagy látómező előnyt biztosít mély-ég objektumok, üstökösök, változócsillagok megfigyeléséhez. Jó kontrasztú, a csillagok színeit is szépen mutató, éles képet ad ez a műszer. Érdekes az állítható magasságú lábat kihasználva ülve észlelni, sajnos a zenit környéki területek megfigyelése így is igen kényelmetlen.

A kis távcső társa a mellékelt ismertetőn egy állványra szerelt binokulár, melyet 80/500-as kéttagú C objektívvel szereltek. Okulárcsere nélkül hússzorostól negyvenszeresre váltható a nagyítás, előbbi esetben két és fél fok a műszer látómezeje. A teljes súly 22 kg.

E binokulárt még sem használni, sem látni nem volt alkalmam, de bizonyára szívesen vallanák magukénak amatőrök és szakkörök egyaránt, s szívesen olvsnánk a vele készült észlelésekről.

SZAUER ÁGOSTON

CÍMLAPUNKON

John Toone felvétele látható a Tejút sagittariusbeli részéről. 1986 áprilisában készült az ausztráliai Siding Spring Observatóriumban, 50 mm-es f/1,7-es objektívvel, Fujichrome 1600 D filmre, 15 perces expozícióval. Az eredeti fotó határfényessége 14 magnitúdó.